

Ὁ περί Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1967 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἔφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἄριθμός 19 τοῦ 1967

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΟΥΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΝΟΜΟΝ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

Συνοπτικός
τίτλος.

Κεφ. 166

21 τοῦ 1959

Ἑλλ. Κοιν. Ν.

7 τοῦ 1962

14 τοῦ 1962

16 τοῦ 1962

7 τοῦ 1963

11 τοῦ 1963

1 τοῦ 1964

12 τοῦ 1964.

* Ἀντικατά-
στασις τοῦ
ἄρθρου 45
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (Τροποποιητικός) Νόμος τοῦ 1967, θὰ ἀναγιγνώσκηται δὲ ὁμοῦ μετὰ τοῦ περί Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως Νόμου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὁ βασικὸς Νόμος»).

2. Τὸ ἄρθρον 45 τοῦ βασικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούτου ἄρθρου :

« Ἐρμηνεῖα.

45. Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Μέρους, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια—

« διδάσκαλος » σημαίνει τὸν ἐκπαιδευτικὸν τὸν κατὰ νόμον διοριζόμενον δι' ὑπηρεσίαν εἰς δημόσια σχολεῖα στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως καὶ περιλαμβάνει Διευθυντήν·

« μισθός » σημαίνει τὸν ἐτήσιον μισθὸν καὶ δὲν περιλαμβάνει οἰονδήποτε ἐπίδομα·

« φιλοδώρημα » σημαίνει οἰονδήποτε φιλοδώρημα χορηγούμενον δυνάμει τοῦ παρόντος Μέρους. »

3. Τὸ ἄρθρον 46 τοῦ βασικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούτου ἄρθρου :

«Σύνταξις
καὶ συντε-
λεστής.

46. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους, εἰς πάντα διδασκαλὸν τοῦ ὁποῖου ὁ μόνιμος διορισμὸς ἐπεκυρώθη καὶ ὁ ὁποῖος ἔχει συμπληρώσει συντάξιμον ὑπηρεσίαν δέκα ἐτῶν χορηγεῖται ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσει του σύνταξις ἐπὶ τῇ θάσει συντελεστοῦ ἐνὸς ἐξακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ τοῦ μισθοῦ του δι' ἕκαστον συμπληρωμένον μῆνα ὑπηρεσίας :

Νοεῖται ὅτι ὁ μισθὸς διδασκάλου ὁ ὁποῖος ἤσκησε δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ περὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (Τροποποιητικοῦ) Νόμου τοῦ 1967 μειοῦται κατὰ ἕξ καὶ ἓν τέταρτον τοῖς ἑκατὸν διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως αὐτοῦ :

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι σύνταξις χορηγουμένη εἰς διδασκαλὸν δυνάμει τοῦ παρόντος Μέρους δὲν δύναται νὰ υπερβαίῃ τὰ δύο τρίτα τοῦ ἀνωτάτου μισθοῦ τὸν ὁποῖον εἰσέπραξε καθ' οἰονδήποτε χρόνον διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας του».

Ἀντικατά-
στασις τοῦ
ἄρθρου 46
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

4. Τὸ ἄρθρον 47 τοῦ βασικοῦ Νόμου καταργεῖται καὶ τὸ ἄρθρον 45A τοῦ αὐτοῦ Νόμου (ὡς ἐκτίθεται εἰς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ περὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (Τροποποιητικοῦ) Νόμου τοῦ 1959) ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούτου ἄρθρου :

«Αὐξήσις
συντάξεως
εἰς περιπτώ-
σεις ἀφυπη-
ρήσεως λόγω
ἀσθενείας.

47.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (2), διδασκαλὸς ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀφυπηρητήσεώς του δυνάμει τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 51 συνεπλήρωσε συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν θεωρεῖται ὡς συμπληρώσας εἴκοσιν ἐτῶν ὑπηρεσίαν πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας συντάξεως. Ἐὰν ὅμως ἡ χρονικὴ διαφορά μεταξὺ τῆς ἡλικίας του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀφυπηρητήσεώς του καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ὑποχρεωτικῆς ἀφυπηρητήσεως αὐτοῦ προστιθεμένη εἰς τὴν περιόδον τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι κάτω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑποκαθίστᾷ τὰ εἴκοσιν ἔτη κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας συντάξεως.

(2) Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου (1) δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν περίπτωσιν διδασκάλου ὁ ὁποῖος καθίσταται ἀνάπηρος συνεπείᾳ τραύματος ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του καὶ ὁ ὁποῖος δικαιούται εἰς πρόσθετον συντάξιν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 55 ἐὰν ἡ τοιαύτη πρόσθετος σύνταξις εἶναι μεγαλυτέρα τοῦ δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) παρεχομένου ὠφελήματος».

5. Τὸ ἄρθρον 48 τοῦ βασικοῦ Νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐδαφίου (2) διὰ τοῦ ἀκολουθούτου ἐδαφίου :

«(2) Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου (1) δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν περίπτωσιν διδασκαλίσεως εἰς τὴν ὁποῖαν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως ἀφυπηρητήση λόγω γάμου ἢ ἐπικειμένου γάμου ἢ τεκνογονίας αὐτῆς».

Τροποποίησις
τοῦ ἄρθρου
48 τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

6. Τὸ ἄρθρον 49 τοῦ βασικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούτου ἄρθρου :

«Συντάξιμος
ὕπηρεσία.

49.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, συντάξιμος ὑπηρεσία εἶναι—
(α) ἡ ὑπηρεσία διδασκάλου ἐπὶ μονίμου θάσεως

Ἀντικατά-
στασις τοῦ
ἄρθρου 49
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

(β) ἡ ὑπηρεσία διδασκάλου ἐπὶ προσωρινῆς θάσεως ἢ ἐπὶ συμβάσει ἐὰν εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις αὕτη προηγήται ἀμέσως ὑπηρεσίας ἐπὶ μονίμου θάσεως·

(γ) ὑπηρεσία ἢ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ λογισθῆ ὡς συντάξιμος δυνάμει οἰουδήποτε ἄλλου νόμου διέποντος τὴν χορήγησιν συντάξεως ἐκ τοῦ Παγίου Ταμείου τῆς Δημοκρατίας ἐὰν ἡ τοιαύτη ὑπηρεσία προηγήται ἀμέσως τῆς ὑπηρεσίας διδασκάλου δυνάμει τοῦ παρόντος Νόμου ἢ διακόπτη αὐτὴν ἢ ἐὰν ἡ τοιαύτη ὑπηρεσία διεκόπη ἢ διακόπτεται λόγῳ φοιτήσεως ἐν Κύπρῳ εἰς τὸ Διδασκαλικὸν Κολλέγιον ἢ τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν.

(2) Οὐδεμία περίοδος ἀπουσίας ἐπ' ἀδεία ἄνευ μισθοῦ λογίζεται ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία ἐκτὸς ἐὰν ἡ τοιαύτη ἀδεία εἶναι ἐκπαιδευτικὴ ἀδεία ἢ παρεχωρήθη τῇ ἐγκρίσει τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

(3) Συντάξιμος ὑπηρεσία λογίζεται καὶ πᾶσα περίοδος ὑπηρεσίας διδασκάλου εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις τῆς Δημοκρατίας διακόπτουσα τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ὡς διδασκάλου.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἐδαφίου «Ἐνοπλιο Δυνάμεις» σημαίνει τὴν δυνάμει τῶν περὶ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς Νόμων συσταθεῖσαν Ἐθνικὴν Φρουρὰν καὶ περιλαμβάνει πᾶσαν ἄλλην Δύναμιν τὴν ὅποιαν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἤθελε κηρύξει ὡς Ἐνοπλιον Δύναμιν τῆς Δημοκρατίας.

20 τοῦ 1964
49 τοῦ 1964
68 τοῦ 1964
26 τοῦ 1965
27 τοῦ 1965
44 τοῦ 1965
5 τοῦ 1966
14 τοῦ 1966
41 τοῦ 1966.

(4) Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ὀλικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας διδασκάλου χρονικὴ περίοδος ἄνω τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν λογίζεται ὡς συμπληρωμένος μῆν·.

Τροποποιήσις τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ βασικοῦ Νόμου.

7. Ἡ παράγραφος (α) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ βασικοῦ Νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν λέξεων «πεντήκοντα πέντε ἐτῶν» διὰ τῶν λέξεων «ἑξήκοντα ἐτῶν» καὶ τῶν λέξεων «πεντήκοντα ἐτῶν» διὰ τῶν λέξεων «πεντήκοντα πέντε ἐτῶν».

Τροποποιήσις τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ βασικοῦ Νόμου.

8. Τὸ ἄρθρον 52 τοῦ βασικοῦ Νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ ἐδαφίου (1) διὰ τοῦ ἀκολουθούτου ἐδαφίου :

«(1) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους, χορηγεῖται φιλοδώρημα εἰς διδασκάλισσαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως ἀφυπηρητήσῃ λόγῳ γάμου ἢ ἐπικειμένου γάμου ἢ τεκνογονίας αὐτῆς ἐὰν σύνταξις δὲν δύνανται νὰ χορηγηθῆ εἰς αὐτὴν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 51.».

Ἀντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 53 τοῦ βασικοῦ Νόμου.

9. Τὸ ἄρθρον 53 τοῦ βασικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθούτου ἄρθρου :

«Ἡλικία ἀφυπηρητήσεως. 53.—(1) Ἡ ἡλικία ὑποχρεωτικῆς ἀφυπηρητήσεως ἀπάντων τῶν διδασκάλων εἶναι ἡ τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν :

Νοεῖται ὅτι—

(α) εἰς διδάσκαλον ὁ ὁποῖος συμπληροῖ τὴν ἡλικίαν ὑποχρεωτικῆς ἀφυπηρητήσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ σχολικοῦ ἔτους δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας ὅπως συνεχίσῃ νὰ ὑπηρετῆ μέχρι τέλους τοῦ σχολικοῦ ἔτους·

(β) τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ παρὰ διδασκάλου ἢ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὸν ὅπως

άφυπηρετήση επί τη συμπληρώσει τῆς ἡλικίας τῶν πενήτηνonta πέντε ἐτῶν ἢ καθ' οἰονδήποτε μεταγενέστερον χρόνον, ὡσαύτως δὲ προκειμένου περὶ διδασκαλίσσης νὰ ἐπιτρέψη εἰς αὐτὴν ὅπως ἀφυπηρετήση λόγῳ γάμου ἢ ἐπικειμένου γάμου ἢ τεκνογονίας αὐτῆς·

(γ) τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται, ἐὰν θεωρῇ τοῦτο ἐπιθυμητὸν πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐκπαιδευσεως, νὰ ἐπιτρέψη εἰς διδάσκαλον ὅπως παραμείνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν συμπληροῦται ἡ ἡλικία ὑποχρεωτικῆς ἀφυπηρετήσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοσοῦτο χρονικὸν διάστημα ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελεν ὀρίσει.

(2) Ὁ Ὑπουργὸς Παιδείας δύναται καθ' οἰονδήποτε χρόνον νὰ ζητήσῃ παρ' οἰονδήποτε διδασκάλου τὴν προσαγωγὴν τοιούτων ἀποδεικτικῶν τῆς ἡμερομηνίας γεννήσεως αὐτοῦ οἷα ἤθελεν ὀρίσει τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.».

10. Τὸ ἄρθρον 55 τοῦ βασικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ ἄρθρου :

«Σύνταξις ἐν περιπτώσει ἀφυπηρετήσεως λόγῳ ἀναπηρίας.

55.—(1) Ἐὰν μόνιμος διδάσκαλος τοῦ ὁποίου ὁ διορισμὸς ἐπεκυρώθη καταστῆ μόνιμος ἀνάπηρος συνεπείᾳ τραύματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη—

- (α) ἐν τῇ ἐνεργῳ̄ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ· καὶ
- (β) ἀνευ ἰδικῆς του ἀμελείας· καὶ
- (γ) λόγῳ περιστάσεων αἱ ὁποῖαι δύνανται εἰδικῶς νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν φύσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ,

τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται—

- (i) ἐὰν ἡ ἀφυπηρετήσις αὐτοῦ καταστῆ ἀναγκαία ἢ οὐσιαστικῶς ἐπιταχυνθῇ καὶ ἐὰν ἡ συνολικὴ ὑπηρεσία αὐτοῦ εἶναι ὀλιγωτέρα τῶν δέκα ἐτῶν, νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτόν, ἀντὶ φιλοδωρήματος θάσει τοῦ ἄρθρου 48, σύνταξιν θάσει τοῦ ἄρθρου 46 ἀγνοουμένου τοῦ ὅρου περὶ συμπληρώσεως ὑπηρεσίας δέκα ἐτῶν·
- (ii) νὰ χορηγήσῃ εἰς αὐτόν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσει του πρόσθετον σύνταξιν ὡς ἀκολουθῶς ὑπολογιζομένην ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα :

“Ὅταν ἡ ἀναπηρία εἶναι—

ἐλαφρά, πέντε ἐξηκοστὰ τοῦ μισθοῦ

σοβαρά, δέκα ἐξηκοστὰ τοῦ μισθοῦ

λίαν σοβαρά, δεκαπέντε ἐξηκοστὰ τοῦ μισθοῦ

πλήρης, εἴκοσιν ἐξηκοστὰ τοῦ μισθοῦ.

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης παραγράφου οἱ ὅροι—

«ἐλαφρά ἀναπηρία» σημαίνει βαθμὸν ἀναπηρίας μεταξὺ 10% καὶ 30% ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων,

«σοβαρά ἀναπηρία» σημαίνει βαθμὸν ἀναπηρίας ἄνω τοῦ 30% καὶ μέχρι 50% συμπεριλαμβανομένου,

«λίαν σοβαρά ἀναπηρία» σημαίνει βαθμὸν ἀναπηρίας ἄνω τοῦ 50% καὶ μέχρι 70% συμπεριλαμβανομένου,

«πλήρης ἀναπηρία» σημαίνει βαθμὸν ἀναπηρίας ἄνω τοῦ 70%.

*Αντικατάστασις τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ βασικοῦ Νόμου.

2 τοῦ 1964
3 τοῦ 1966.

ὡς αὕτη καὶ οἱ βαθμοὶ ταύτης καθορίζονται εἰς τὸν περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμον ἢ πάντα Νόμον τροποποιῶντα ἢ ἀντικαθιστῶντα αὐτόν :

Νοεῖται ὅτι ἡ πρόσθετος σύνταξις δύναται νὰ μειωθῇ κατὰ τοσοῦτο ποσὸν ὅσον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἤθελε θεωρήσει εὐλογον ἐὰν ἡ ἀναπηρία δὲν εἶναι ὁ λόγος ἢ ὁ μόνος λόγος τῆς ἀφυπηρητήσεως :

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ἡ πρόσθετος σύνταξις ὁμοῦ μετὰ τῆς συντάξεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε ἔκτα τοῦ ἀνωτάτου μισθοῦ τοῦ διδασκάλου καθ' οἷονδήποτε χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του.

(2) Οἰαδήποτε πρόσθετος σύνταξις πληρωτέα δυνάμει τῆς παραγράφου (ii) τοῦ ἑδαφίου (1) μειοῦται κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τοῦ λόγῳ ἀναπηρίας καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεως πληρωτέας δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς νόμου τροποποιῶντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν.

2 τοῦ 1964
3 τοῦ 1966.

(3) Οἰαδήποτε πρόσθετος σύνταξις πληρωτέα δυνάμει τῆς παραγράφου (ii) τοῦ ἑδαφίου (1) ὁμοῦ μεθ' οἰαδήποτε συντάξεως πληρωτέας δυνάμει τοῦ παρόντος Μέρους καὶ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τοῦ λόγῳ ἀναπηρίας καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεως δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιῶντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸν μισθὸν τοῦ διδασκάλου κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἀφυπηρητήσεως αὐτοῦ.».

2 τοῦ 1964
3 τοῦ 1966.

* Ἀντικατά-
στασις τοῦ
ἄρθρου 56
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

II. Τὸ ἄρθρον 56 τοῦ βασικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ ἄρθρου :

«Συντάξεις
εἰς ἐξαρτω-
μένους διδα-
σκάλου φο-
νεουμένου
ἐν τῇ ἐκτε-
λέσει τοῦ
καθήκοντος.

56.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὅταν διδάσκαλος ἀποθάνῃ συνεπείᾳ τραύματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη—

(α) ἐν τῇ ἐνεργῳ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ· καὶ

(β) ἄνευ ἰδικῆς του ἀμελείας· καὶ

(γ) λόγῳ περιστάσεων αἱ ὁποῖαι δύνανται εἰδικῶς νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς τὴν φύσιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ,

ἐνῶ διετέλει ἐν ὑπηρεσίᾳ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ ἐπιπροσθέτως πρὸς τὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 61 (ὡς τοῦτο ἀνηριθμῆθῃ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου) τυχὸν χορηγηθῆν εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδώρημα—

(i) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν διδάσκαλος καταλίπῃ χήραν, σύνταξιν εἰς αὐτὴν ἐφ' ὅσον παραμένει ἀνύπανδρος ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ δέκα ἐξηκοστὰ τοῦ μισθοῦ του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ὑπέστη τὸ τραῦμα·

(ii) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν διδάσκαλος καταλίπῃ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ τέκνον ἢ τέκνα, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ ἐν ἕκτον τῆς ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζομένης συντάξεως·

(iii) ἐὰν ὁ ἀποθανὼν διδάσκαλος καταλίπῃ τέκνον ἢ τέκνα, ἀλλὰ δὲν καταλίπῃ χήραν ἢ δὲν χορηγεῖται

σύνταξις εἰς τὴν χήραν, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζομένου·

- (iv) ἔάν ὁ ἀποθανὼν διδάσκαλος καταλίπη τέκνον ἢ τέκνα καὶ χήραν εἰς τὴν ὁποίαν χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῆς παραγράφου (i) τοῦ παρόντος ἔδαφίου καὶ ἡ χήρα ἀκολούθως ἀποθάνῃ, σύνταξιν δι' ἕκαστον τέκνον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ θανάτου τῆς χήρας, ἐκ ποσοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου (ii) τοῦ παρόντος ἔδαφίου καθοριζομένου·
- (v) ἔάν ὁ ἀποθανὼν διδάσκαλος δὲν καταλίπη χήραν, ἢ ἔάν δὲν χορηγεῖται σύνταξις εἰς τὴν χήραν, καὶ ἔάν ἡ μήτηρ τοῦ ἐξηρητάτο πλήρως ἢ κυρίως ἐξ αὐτοῦ διὰ τὴν συντήρησίν της, σύνταξιν εἰς τὴν μητέρα, ἐφ' ὅσον αὕτη στερεῖται ἐπαρκῶν μέσων συντηρήσεως, ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὴν σύνταξιν ἣτις θὰ ἠδύνατο νὰ εἶχε χορηγηθῆ εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ:

Νοεῖται ὅτι—

- (α) σύνταξις δὲν εἶναι πληρωτέα δυνάμει τοῦ παρόντος ἔδαφίου καθ' οἷονδήποτε χρόνον διὰ πλείονα τῶν τριῶν τέκνα·
- (β) εἰς περίπτωσιν συντάξεως χορηγηθείσης δυνάμει τῆς παραγράφου (v) τοῦ παρόντος ἔδαφίου, ἔάν ἡ μήτηρ εἶναι χήρα κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως τῆς συντάξεως καὶ ἀκολούθως ὑμφευσθῆ ἐκ νέου, ἢ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου· ἔάν δὲ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐπουργοῦ Οἰκονομικῶν καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἡ μήτηρ ἔχῃ ἄλλους ἐπαρκεῖς πόρους συντηρήσεως, ἡ σύνταξις αὕτη τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τὴν ὁποίαν ὁ Ἐπουργὸς Οἰκονομικῶν ἤθελεν ὀρίσει·
- (γ) σύνταξις χορηγηθεῖσα εἰς θῆλυ τέκνον δυνάμει τοῦ παρόντος ἔδαφίου τερματίζεται ὅταν τὸ τέκνον ὑμφευσθῆ·
- (δ) ὁ Ἐπουργὸς Οἰκονομικῶν δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως διὰ τέκνον, τὸ ὁποῖον καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπέστη καθ' ἓν χρόνον ἐδικαιούτο εἰς σύνταξιν, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν πιστοποιουμένην ἰατρικῶς καὶ καθιστῶσαν αὐτὸ ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ἐπουργοῦ Οἰκονομικῶν, ἔάν οὗτος καθ' οἷονδήποτε χρόνον ἱκανοποιηθῆ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

(2) Οἰαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου μειοῦνται κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον τοῦ ἐτησίου ποσοῦ τοῦ λόγῳ θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτόν.

(3) Οἰαδήποτε συντάξεις πληρωτέαι δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐτησίου ποσοῦ παντὸς λόγῳ θανάτου καταβαλλομένου ὠφελήματος ὑπὸ μορφήν συντάξεων πληρωτέων δυνάμει τοῦ περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφα-

λίσεων Νόμου ἢ παντὸς Νόμου τροποποιούντος ἢ ἀντικαθιστῶντος αὐτὸν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὑπερβαίνουνσι τὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου μισθὸν τοῦ διδασκάλου.

(4) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἡ λέξις «τέκνον» σημαίνει τέκνον τὸ ὁποῖον εἶναι κάτω τῆς ἡλικίας τῶν δεκαεξέτων ἢ τὸ ὁποῖον εἶναι ἄνω τῆς ἡλικίας ταύτης ἀλλὰ κάτω τῆς ἡλικίας τῶν δεκαεννέα ἐτῶν καὶ φοιτᾷ εἰς σχολήν, κολλέγιον, πανεπιστήμιον ἢ ἄλλο ἐκπαιδευτικὸν ἴδρυμα ἢ ἐξασκεῖται ὑφ' οἰουδήποτε προσώπου δι' οἰουδήποτε ἐπιτήδευμα, ἐπάγγελμα ἢ τέχνην ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ ἀπαιτῆται παρ' αὐτοῦ νὰ ἀφιεροῖ εἰς τὴν φοίτησιν ἢ ἐξάσκησιν τὸ σύνολον τοῦ χρόνου του. Ὁ ὅρος περιλαμβάνει—

(α) τέκνον γεννηθὲν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γονέως·

(β) θετὸν ἢ ἐξώγαμον τέκνον γεννηθὲν πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ πλήρως ἢ κυρίως ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ ἀποθανόντος διδασκάλου διὰ τὴν συντήρησίν του· καὶ

(γ) τέκνον υἱοθετηθὲν νομίμως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ τραύματος καὶ ἐξαρτώμενον ὡς προαναφέρθη.

(5) Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἐφαρμόζονται ἐν περιπτώσει θανάτου διδασκάλου ὅταν ἡ χήρα ἢ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἢ ἀμφότερα δικαιούνται εἰς συντάξεις δυνάμει τοῦ Μέρους VA :

Νοεῖται ὅτι ἐὰν αἱ δυνάμει τοῦ Μέρους VA χορηγητέαι συντάξεις εἶναι συνολικῶς μικρότεραι τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ χορηγητέων συντάξεων, καταβάλλονται αἱ συνολικῶς μεγαλύτεραι συντάξεις.»

Κατάργησις
τοῦ ἀρθροῦ
60 τοῦ θα-
σικοῦ Νόμου.

12. Τὸ ἀρθρον 60 τοῦ βασικοῦ Νόμου καταργεῖται, τὰ δὲ ἀρθρα 61, 62 καὶ 63 ἀναριθμοῦνται ὡς 60, 61 καὶ 62.

Τροποίησις
τοῦ ἀρθροῦ
60 τοῦ θα-
σικοῦ Νόμου.

13. Τὸ ἀρθρον 60 τοῦ βασικοῦ Νόμου (ὡς τοῦτο ἀνηριθμήθη ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου) τροποποιεῖται διὰ τῆς καταργήσεως τοῦ ἐδαφίου (1) αὐτοῦ καὶ τῆς διαγραφῆς τοῦ ἀριθμοῦ καὶ παρενθέσεως «(2)» ἐκ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἐδαφίου (2) τὸ ὁποῖον παραμένει ἡ μόνη διάταξις τοῦ ἐν λόγῳ ἀρθροῦ.

Ἀντικατά-
στασις τοῦ
ἀρθροῦ 61
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

14. Τὸ ἀρθρον 61 τοῦ βασικοῦ Νόμου (ὡς τοῦτο ἀνηριθμήθη ὑπὸ τοῦ παρόντος Νόμου) ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἀκολουθοῦ ἀρθροῦ :

«Φιλοδώρημα 61.—(1) Ὅταν μόνιμος διδάσκαλος τοῦ ὁποῖου ὁ διορισμὸς ἐπεκυρώθη, ἀποθάνῃ ἐν ὑπηρεσίᾳ, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδώρημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸν ἐτήσιον μισθὸν αὐτοῦ ἢ τὸ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδώρημα εἰς τὸ ὁποῖον τυχὸν θὰ ἐδικαιούτο, ἐὰν τοῦτο εἶναι μεγαλύτερον.

(2) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ ἐδαφίου (1) «ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδώρημα» σημαίνει τὸ φιλοδώρημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς τὸν διδάσκαλον δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἀρθροῦ 57 τοῦ βασικοῦ Νόμου ἐὰν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του εἶχεν ἀφυπηρετῆσαι ὑπὸ τὰς περιστάσεις τὰς περιγραφομένας εἰς τὴν παράγραφον (β) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἀρθροῦ 51 τοῦ παρόντος Μέρους καὶ εἶχεν ἀσκήσῃ ἐκλογὴν, ὅπως λάβῃ ἡλαττωμένην σύνταξιν καὶ φιλοδώρημα.

(3) "Όταν διδάσκαλος εις τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθη σύνταξις ἢ φιλοδώρημα δυνάμει τοῦ παρόντος Μέρους ἀποθάνῃ μετὰ τὴν ἀφυπηρέτησίν του καὶ τὸ συνολικῶς πληρωθῆν ἢ πληρωτέον εις αὐτὸν μέχρι τοῦ θανάτου του ποσὸν ὑπὸ μορφήν συντάξεως ἢ φιλοδωρήματος δι' οἰανδήποτε ὑπηρεσίαν εἶναι μικρότερον τοῦ ἔτησιου μισθοῦ τὸν ὁποῖον ἐλάμβανε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρητέσεώς του τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ χορηγήσῃ εις τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδώρημα ἴσον πρὸς τὴν διαφοράν.».

15. Ὁ βασικὸς Νόμος διὰ τοῦ παρόντος τροποποιεῖται διὰ τῆς εἰς αὐτὸν προσθήκης εὐθὺς μετὰ τὸ Μέρος V, τοῦ ἀκολουθοῦ του νέου Μέρους :

Τροποίησις
τοῦ βασικοῦ
Νόμου διὰ
τῆς προσθήκης
νέου Μέρους.

«ΜΕΡΟΣ VA.—ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΕΙΣ ΧΗΡΑΣ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ

Ἑρμηνεία.

62A.—(1) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Μέρους ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια—

«ὀρισθεῖσα ἡμέρα» σημαίνει τὴν 1ην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1967.

«συντάξιμος διδάσκαλος» σημαίνει διδάσκαλον ὑπηρετοῦντα ὑπὸ μόνιμον ιδιότητα ὃ ὁποῖος δικαιούται δυνάμει τοῦ Μέρους V εἰς σύνταξιν ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητέσει του ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει διδασκάλισσαν

«συνταξιούχος» σημαίνει διδάσκαλον εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθη σύνταξις δυνάμει τοῦ Μέρους V ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητέσει του ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει διδασκάλισσαν

«ὕπηρεσία ἄνευ εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν ἀρχικαὶ ἢ τελικαὶ εἰσφοραὶ, ὡς ὀρίζονται ἐν τῷ ἄρθρῳ 62Θ, δὲν καταβάλλονται

«ὕπηρεσία μετ' εἰσφορῶν» σημαίνει ὑπηρεσίαν κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν περιοδικαὶ εἰσφοραὶ, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ 62Η, ἢ ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν ἀρχικαὶ εἰσφοραὶ ἢ ἐγένετο συμφωνία πρὸς καταβολὴν τελικῶν εἰσφορῶν δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος, ὡς προνοεῖται ἐν τῷ ἄρθρῳ 62Θ. «Ὑπουργός» σημαίνει τὸν Ὑπουργὸν Οἰκονομικῶν.

(2) Πᾶσα λέξις ἢ πᾶς ὅρος χρησιμοποιοῦμενος ἐν τῷ παρόντι Μέρει καὶ μὴ ὀριζόμενος ἐν αὐτῷ ἔχει, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διάφορος ἔννοια, τὴν ὑπὸ τοῦ Μέρους V ἀποδοθεῖσαν εἰς αὐτὸν ἔννοιαν.

Συντάξεις
εἰς χήρας
καὶ τέκνα.

62B. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Μέρους, ἐπὶ τῷ θανάτῳ συνταξίμου διδασκάλου εἰς τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζεται τὸ παρὸν Μέρος ἢ συνταξιούχου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένου ὡς «ὃ ἀποθανών») χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ—

- (α) ὅταν καταλίπῃ χήραν, σύνταξις εἰς τὴν χήραν (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένη ὡς «σύνταξις χήρας»)· καὶ
- (β) ὅταν εἴχῃ σύζυγον καθ' οἰονδήποτε χρόνον κατόπιν τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας (εἴτε ὃ γάμος παρέμεινεν ἐν ἰσχύϊ μέχρι τοῦ θανάτου του εἴτε ὄχι καὶ εἴτε σύνταξις χήρας χορηγεῖται ἢ δυνατόν νὰ χορηγηθῇ εἴτε ὄχι), σύνταξις πρὸς ὄφελος τῶν ἐκ τοῦ γάμου τέκνων καὶ εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις, ἄλλων τέκνων

αὐτοῦ ἢ αὐτῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «σύνταξις τέκνων») :

Νοεῖται ὅτι, διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Μέρους, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν γάμος τοῦ ἀποθανόντος τελεσθεὶς ἀφ' οὗτος οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι διδάσκαλος, πᾶσα δὲ ἐν τῷ παρόντι Μέρει ἀναφορὰ εἰς γάμον, σύζυγον, τὴν χήραν ἢ τὰ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἐρμηνεύεται ἀναλόγως.

*Εξάρτησις
συντάξεων
ἐκ τῆς συν-
τάξεως τοῦ
ἀποθανόντος.

62Γ. Σύνταξις δὲν χορηγεῖται δυνάμει τοῦ παρόντος Μέρους ἐκτὸς ἔάν—

- (α) ὁ ἀποθανὼν ἦτο συνταξιούχος· ἢ
(β) ὁ ἀποθανὼν ἐδικαιοῦτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τοῦ Μέρους V (εἴτε τοιαύτη σύνταξις πράγματι ἐχορηγήθη εἴτε ὄχι)· ἢ
(γ) ὁ ἀποθανὼν ὑπηρετεῖ ἀκόμη ὡς διδάσκαλος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του καί, ἔάν εἶχε τότε ἀφυπηρητήσει δυνάμει τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 51, θὰ ἐδικαιοῦτο εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως.

Σύνταξις
χήρας.

62Δ.—(1) Σύνταξις χήρας δὲν χορηγεῖται ἔάν, ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου συνέζη μετ' ἄλλου ἀνδρός, ἢ ἔάν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου ἡ χήρα ἐπανενυμφεύθη· ἔάν δὲ κατόπιν τῆς χορηγήσεως συντάξεως χήρας ἡ χήρα ἐπανανυμφεύθη, ἡ σύνταξις τερματίζεται ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ νέου γάμου.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (1), ἡ σύνταξις χήρας καταβάλλεται ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου μέχρι τοῦ θανάτου τῆς χήρας.

Ποσοστὸν
τῆς συντά-
ξεως χήρας.

62Ε.—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (2), ἡ σύνταξις χήρας ὑπολογίζεται—

- (α) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν, πρὸς ἕν χιλιοστὸν ἑπτακοσιοστὸν ἑξηκοστὸν (1/1760) τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ μέρους V δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας μετ' εἰσφορῶν· ἢ
(β) ἐν τῇ περιπτώσει ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν, πρὸς ἕν τριοχλιοστὸν πεντακοσιοστὸν εἰκοστὸν (1/3520) τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀποθανόντος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις αὐτοῦ ὑπελογίσθη ἢ θὰ ὑπελογίζετο δυνάμει τοῦ Μέρους V δι' ἕκαστον μῆνα ὑπηρεσίας ἄνευ εἰσφορῶν :

Νοεῖται ὅτι ἔάν ὁ συντάξιμος διδάσκαλος εἶχε, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του ἢ τῆς ἀφυπηρητησεῶς του, δυνάμει τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 51, συμπληρώσει ὑπηρεσίαν ἄνω τῶν δέκα ἀλλὰ κάτω τῶν εἴκοσιν ἐτῶν, θεωρεῖται οὗτος ὡς συμπληρώσας εἴκοσιν ἐτῶν ὑπηρεσίαν, ἢ δὲ προστεθεῖσα περίοδος ὑπηρεσίας θεωρεῖται ὡς ὑπηρεσία μετ' εἰσφορῶν, ὡς καθορίζεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 62Α. Ἐάν ὅμως ἡ χρονικὴ διαφορά μεταξὺ τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου, ἢ τῆς ἀφυπηρητησεῶς του δυνάμει τῆς παραγράφου (β) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 51, καὶ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας ὑποχρεωτικῆς ἀφυπηρητησεῶς αὐτοῦ προστιθεμένη εἰς τὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι κάτω τῶν εἴ-

κοσιν ἐτῶν, τὸ μικρότερον τοῦτο χρονικὸν διάστημα ὑποκαθιστᾷ τὰ εἴκοσιν ἔτη κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς καταβλητέας συντάξεως :

Νοεῖται περαιτέρω ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ σύνταξις χήρας δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία ὄγδοα τῆς πλήρους συντάξεως τοῦ ἀποθανόντος.

(2) Ἡ σύνταξις χήρας συνταξιούχου ἀφυπηρητήσαντος πρὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας εἶναι τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς αὐτὸν καταβαλλομένης συντάξεως κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ θανάτου του, ἐξαιρουμένου τοῦ τιμαριθμικοῦ ἐπιδόματος.

(3) Ἡ ἐλαχίστη δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (2) καταβλητέα σύνταξις εἶναι πενήτηκοντα δύο λίραι ἐτησίως. Τὸ αὐτὸ ἐλάχιστον ποσὸν ἐφαρμόζεται εἰς τὴν δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (1) καταβλητέαν σύνταξιν, ἀλλ' αὐξάνεται εἰς τῆς προσθήκης ποσοῦ ἴσου πρὸς εἴκοσι καὶ ἕξ λίρας ἐτησίως πολλαπλασιαζομένης ἐπὶ τὸ πηλίκον τῆς διαιρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τοὺς ὁποίους κατεβλήθησαν ἢ θεωρεῖται ὅτι κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηνῶν τῆς συνολικῆς ὑπηρεσίας ἢ ὁποῖα λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως.

Σύνταξις
τέκνων.

62ΣΤ.—(1) Σύνταξις τέκνων χορηγεῖται ἐὰν ὑφίστανται τέκνα δικαιούμενα εἰς ταύτην καὶ καταβάλλεται ἐφ' ὅσον χρόνον ταῦτα δικαιοῦνται.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου, τέκνα δικαιούμενα εἰς σύνταξιν εἶναι τὰ τέκνα τοῦ ἀποθανόντος ἢ τέκνα συζύγου αὐτοῦ ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ ἐδάφιον (6).

(3) Δὲν δικαιοῦνται εἰς σύνταξιν τέκνων ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου—

(α) τέκνα τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα μετὰ πάροδον δέκα μηνῶν ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι διδάσκαλος ἢ υἱοθετηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἀφ' ὅτου οὗτος ἔπαυσε νὰ εἶναι διδάσκαλος·

(β) τέκνα συζύγου τοῦ ἀποθανόντος γεννηθέντα ἢ υἱοθετηθέντα μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου ἢ ἀφ' ὅτου ὁ ἀποθανὼν ἔπαυσε νὰ εἶναι διδάσκαλος.

(4) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου (3), δὲν χορηγεῖται σύνταξις διὰ—

(α) ἐξώγαμον τέκνον τοῦ ἀποθανόντος· ἢ

(β) θετὸν τέκνον τοῦ ἀποθανόντος καὶ τέκνον συζύγου αὐτοῦ· ἢ

(γ) θετὸν, υἱοθετηθὲν ἢ ἐξώγαμον τέκνον συζύγου αὐτοῦ,

ἐκτὸς ἐὰν τὸ τέκνον ἐξηρτᾶτο πλήρως ἢ κυρίως ἐκ τοῦ ἀποθανόντος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

(5) Δὲν χορηγεῖται σύνταξις τέκνων διὰ θῆλυ τέκνον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἔγγαμον καὶ σύνταξις τέκνων χορηγηθεῖσα διὰ θῆλυ τέκνον τερματίζεται ὅταν τοῦτο νυμφευθῇ.

(6) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ ὅρος «τέκνον» ἔχει τὴν εἰς τὸν ὅρον τοῦτον ἀποδιδόμενην ἔννοιαν ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου (4) τοῦ ἄρθρου 56.

(7) Ἀνεξαρτήτως τῶν προηγουμένων διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ διατάξῃ τὴν συνέχισιν καταβολῆς συντάξεως τέκνων διὰ τέκνον τὸ ὁποῖον, καίτοι ἔπαυσε δικαιούμενον ταύτης δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὑπέστη καθ' ὄν χρόνον ἐδικαιούτο εἰς σύνταξιν τέκνων, πνευματικὴν ἢ σωματικὴν ἀναπηρίαν, πιστοποιουμένην ἰατρικῶς, καὶ καθιστῶσαν τοῦτο ἀνίκανον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἡ τοιαύτη σύνταξις τερματίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ ἐάν οὗτος καθ' οἰονδήποτε χρόνον ἱκανοποιηθῇ δι' ἰατρικῆς ἀποδείξεως ὅτι ἡ ἀναπηρία ἔπαυσεν ὑφισταμένη ἢ δὲν ἐμποδίζει τὸ ἐν λόγῳ τέκνον νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν.

Συντάξεις
τέκνων :
ποσοστὸν
καὶ τρόπος
καταβολῆς.

62Ζ, — (1) Μία μόνον σύνταξις τέκνων χορηγεῖται διὰ τὴν ὑπηρεσίαν οἰονδήποτε διδασκάλου ἀλλὰ—

- (α) τὸ ποσοστὸν αὐτῆς ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰς αὐτὴν δικαιούμενων τέκνων· καὶ
- (β) καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰ πρόσωπα καὶ κατὰ τοιαῦτα τμήματα ὡς ὁ Ὑπουργὸς ἤθελεν ὀρίσει· καὶ
- (γ) τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἅπανα ἢ οἰονδήποτε τμῆμα αὐτῆς καταβάλλεται χρησιμοποιεῖ τὸ εἰς αὐτὸ καταβληθὲν ποσόν, ἄνευ διακρίσεως, πρὸς ὄφελος ἀπάντων τῶν τέκνων τὰ ὁποῖα δικαιούνται εἰς αὐτὴν ἢ πρὸς ὄφελος ἐκείνων ἐξ αὐτῶν ὡς ὁ Ὑπουργὸς ἤθελεν ὀρίσει.

(2) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν δὲν καταλίπη χήραν ἢ, ἐάν καταλίπη χήραν, μετὰ τὸν θάνατον αὐτῆς, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν συντάξεως τέκνων εἶναι—

- (α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς αὐτὴν δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, κατὰ πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν μεγαλύτερον τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, ἴσον πρὸς τὴν σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἡμισυ τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν.

(3) Ὅταν ὁ ἀποθανὼν καταλίπη χήραν, τὸ ἐτήσιον ποσοστὸν τῆς συντάξεως τέκνων διαρκούσης τῆς ζωῆς αὐτῆς εἶναι—

- (α) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι τρία ἢ πλείονα, ἴσον πρὸς τὴν καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν·
- (β) ἐφ' ὅσον τὰ εἰς ταύτην δικαιούμενα τέκνα εἶναι δύο, τὰ δύο τρίτα τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως·
- (γ) ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἓν μόνον εἰς ταύτην δικαιούμενον τέκνον, τὸ ἐν τρίτον τῆς καταβλητέας εἰς τὴν χήραν συντάξεως.

(4) Διὰ τὴν ἐν τῷ ἑδαφίῳ (2) ἀναφερομένην σύνταξιν ἢ ὁποῖα θὰ κατεβάλλετο εἰς τὴν χήραν καὶ τὴν ἐν τῷ ἑδαφίῳ (3) ἀναφερομένην καταβλητέαν εἰς τὴν χήραν σύνταξιν ἐφαρμόζονται αἱ ἐν τῷ ἑδαφίῳ (3) τοῦ ἄρθρου 62Ε διατάξεις.

Περιοδικαί
εισφοραί.

62Η.—(1) Τὰ ἀκόλουθα πρόσωπα (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενα ὡς «εἰσφορεῖς») καταβάλλουσιν εἰσφοράς δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερόμενας ὡς «περιοδικαί εισφοραί») :

(α) πᾶς διδάσκαλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος διδάσκαλος καὶ ὁ ὁποῖος δὲν ἀσκεῖ τὸ δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῆ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου·

(β) πᾶς διδάσκαλος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος διδάσκαλος καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν.

(2) Αἱ περιοδικαί εισφοραί ὑπὸ εἰσφορέως δυνάμει τοῦ παρόντος ἄρθρου εἶναι πρὸς ἓν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἑκάστοτε μισθοῦ αὐτοῦ καὶ καταβάλλονται—

(α) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως ὁ ὁποῖος διετέλει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι διδάσκαλος·

(β) ἐν τῇ περιπτώσει εἰσφορέως ὁ ὁποῖος καθίσταται εἰσφορεὺς καθ' οἰονδήποτε χρόνον μετὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας κατὰ τὴν ὁποίαν καθίσταται συντάξιμος διδάσκαλος μέχρις ὅτου παύσῃ νὰ εἶναι διδάσκαλος.

(3) Αἱ περιοδικαί εισφοραί ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ τοῦ εἰσφορέως κατὰ προσέγγισιν τοῦ πλησιέστερου πολλαπλασίου τῶν πέντε μίλις.

(4) Ἐὰν εἰσφορεὺς διατελῆ ἐπ' ἀδείᾳ μετ' ἠλαττωμένων ἀπολαβῶν ἢ ἄνευ ἀπολαβῶν ἢ διατελῆ ἐν διαθεσιμότητι, εἰσφέρει οὗτος κατὰ τὸ ἐν τῷ ἔδαφίῳ (2) καθοριζόμενον ποσοστόν.

(5) Ἡ ὑποχρέωσις διὰ περιοδικὰς εἰσφοράς δημιουργεῖται ἡμερησίως καὶ αἱ εἰσφοραὶ αὗται ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ὑστέρων μηνιαίως ἐκ τῶν ἀπολαβῶν τοῦ εἰσφορέως, ἐὰν δὲ διαρκούσης χρονικῆς περιόδου ἀδείας ἄνευ ἀπολαβῶν εἰσφορεὺς δὲν καταβάλῃ τὰς εἰσφοράς του, τὸ ποσὸν τῶν καθυστερημένων εἰσφορῶν του ἀφαιρεῖται ἐκ τῶν καταβλητέων εἰς αὐτὸν κατόπιν τῆς τοιαύτης ἀδείας ἀπολαβῶν εἰς τοιαύτας δόσεις οἷας ὁ Γενικὸς Λογιστὴς ἤθελεν εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὀρίσει.

Εἰσφοραὶ
διὰ προη-
γουμένην
ὑπηρεσίαν.

62Θ.—(1) Πᾶς εἰσφορεὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ὅστις εἶχε προηγουμένην συντάξιμον ὑπηρεσίαν δύναται, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφοράς δι' οἰανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἢ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ (α) τοῦ ἔδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 62Ε καθοριζομένου ποσοστοῦ.

(2) Τὸ ἐν τῷ ἔδαφίῳ (1) ἀναφερόμενον δικαίωμα ἐκλογῆς ἀσκεῖται ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὀρισθείσης ἡμέρας δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Γενικὸν Λογιστὴν καὶ καθορίζοντος τὴν χρονικὴν περίοδον ὑπηρεσίας διὰ τὴν ὁποίαν ὁ διδάσκαλος ἐπιθυμεῖ

νά καταβάλῃ τὰς πληρωτέας εἰσφορὰς καὶ τὴν μέθοδον διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ τὰς εἰσφορὰς ταύτας.

(3) Αἱ διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφοραὶ εἶναι πρὸς ἕν καὶ τρία τέταρτα τοῖς ἑκατὸν τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς μισθοῦ τοῦ εἰσφορέως δι' ἕκαστον συμπεπληρωμένον ἔτος προηγουμένης ὑπηρεσίας καὶ κατ' ἀναλογίαν δι' ἕκαστον συμπεπληρωμένον μῆνα προηγουμένης ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ὁποίους οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εἰσφορὰς. Αἱ εἰσφοραὶ αὗται δύνανται νὰ καταβληθῶσι διὰ πληρωμῆς ἐφ' ἅπαξ, εἴτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀσκίσεως τοῦ δικαίωματος ἐκλογῆς (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «ἀρχικὴ εἰσφορὰ») εἴτε δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀφυπηρητήσεως ἢ τοῦ θανάτου (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένης ὡς «τελικὴ εἰσφορὰ»).

(4) Ἐὰν διδάσκαλος ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἦτο συντάξιμος διδάσκαλος ἀποθάνῃ ἐντὸς χρονικῆς περιόδου τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἡμέρας χωρὶς νὰ ἔχη ἀσκῆσαι δικαίωμα ἐκλογῆς δυνάμει τοῦ ἔδαφίου (2), θεωρεῖται οὗτος ὡς ἀσκήσας τὸ τοιοῦτο δικαίωμα διὰ τὸ σύνολον τῆς προηγουμένης συνταξίμου ὑπηρεσίας του καὶ αἱ καταβλητέαι εἰσφοραὶ ἀφαιροῦνται ἐκ τοῦ δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 61 καταβλητέου εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ φιλοδωρήματος.

(5) Πᾶς διδάσκαλος ἔχων προηγουμένην ὑπηρεσίαν δυναμένην νὰ λογισθῇ διὰ σκοποὺς συντάξεως ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέλλοντι καθίσταται συντάξιμος διδάσκαλος καὶ ὁ ὁποῖος ἐπιθυμεῖ νὰ καταβάλῃ εἰσφορὰς δι' οἰανδήποτε χρονικὴν περίοδον συμπεπληρωμένων μηνῶν τοιαύτης προηγουμένης ὑπηρεσίας δύναται, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀφ' οὗ καθίσταται συντάξιμος διδάσκαλος ἢ ἐντὸς τοσαύτης περαιτέρω χρονικῆς περιόδου ὅσην ὁ Ὑπουργὸς ἠθέληεν ἐν οἰανδήποτε εἰδικῇ περιπτώσει ἐπιτρέψει, νὰ ἀσκῆσιν ἀνεκκλήτως δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως καταβάλῃ τὰς καθωρισμένας εἰσφορὰς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει αἱ καθωρισμένοι εἰσφοραὶ καταβάλλονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ χρόνον ὡς διαλαμβάνει τὸ ἔδαφιον (3) καὶ ἡ σύνταξις διὰ τὴν προηγουμένην ταύτην ὑπηρεσίαν ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ (α) τοῦ ἔδαφίου (1) τοῦ ἀρθροῦ 62Ε καθωριζομένου ποσοστοῦ. Ἡ τοιαύτη ἐκλογὴ γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἡ δυνάμει τοῦ ἔδαφίου (2) ἐκλογὴ.

*Επιστροφή
εἰσφορῶν.

621.—(1) Ἐὰν—

- (α) εἰσφορεύς, ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφορὰς, ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι διδάσκαλος καὶ δὲν εἶχε νυμφευθῇ καθ' ὅλην τὴν χρονικὴν περίοδον τῆς ὑπηρεσίας του διὰ τὴν ὁποίαν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ ἢ
- (β) εἰσφορεύς ὁ ὁποῖος κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφορὰς, ἀποθάνῃ ἢ παύσῃ νὰ εἶναι διδάσκαλος ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας ὥστε νὰ μὴ δικαιούται εἰς τὴν χορήγησιν συντάξεως δυνάμει τοῦ Μέρους V,

τὸ σύνολον τῶν περιοδικῶν εἰσφορῶν του καὶ πᾶσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ τὴν ὁποίαν κατέβαλεν ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(2) Ἐάν ἡ σύζυγος εἰσφορέως ὅστις κατέβαλε περιοδικὰς εἰσφορὰς προαποθάνῃ αὐτοῦ, οὗτος δέ, χωρὶς νὰ συνάψῃ ἄλλον γάμον, ἀποθάνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἀφυπηρητήσῃ, αἱ ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του καταβληθεῖσαι ὑπ' αὐτοῦ περιοδικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ πᾶσα καταβληθεῖσα ἀρχικὴ εἰσφορὰ ἐπιστρέφονται εἰς αὐτὸν ἢ, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, εἰς τὸν νόμιμον προσωπικὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ.

(3) Ὅταν διὰ προηγουμένην ὑπηρεσίαν εἰσφορέως θὰ κατεβάλλετο τελικὴ εἰσφορὰ δι' ἀφαιρέσεως ἐκ τοῦ ἐφ' ἀπαξ ἐπὶ τῆς συντάξεως φιλοδωρήματος ἐπὶ τῷ θανάτῳ του ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἀφυπηρητήσῃ του ἐπὶ συντάξει, δὲν καταβάλλεται τοιαύτη τελικὴ εἰσφορὰ ὅταν οὗτος εἶναι ἄγαμος κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου ἢ τῆς ἀφυπηρητησεως του ἢ ὅταν σύνταξις εἰς τὴν χήραν αὐτοῦ δὲν εἶναι καταβλητέα.

(4) Ὅσακις οἰαιδήποτε εἰσφοραὶ δέον νὰ ἐπιστραφῶσι δυνάμει τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἐπιστρέφονται αὗται μεθ' ἀπλοῦ τόκου πρὸς τοσοῦτον ἐπιτόκιον ὅσον ὁ Ὑπουργὸς ἤθελεν ἐκάστοτε καθορίσει.»

16. Τηρουμένης πάσης ἄλλης διατάξεως αὐτοῦ, ὁ παρὼν Νόμος ἐφαρμόζεται—

*Ἐφαρμογὴ
τοῦ Νόμου.

(α) εἰς πάντα διδάσκαλον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν 1ην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1967 ἦτο συντάξιμος :

Νοεῖται ὅτι—

(i) πᾶς τοιοῦτος διδάσκαλος δύναται, ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς 1ης ἡμέρας τοῦ Ἀπριλίου 1967, νὰ ἀσκήσῃ ἀνεκκλήτως, δι' ἐγγράφου ἀπευθυνομένου πρὸς τὸν Διευθυντὴν Ἐκπαιδεύσεως, δικαίωμα ἐκλογῆς ὅπως μὴ ὑπαχθῇ εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρων 46 (πλὴν τῆς πρώτης ἐπιφυλάξεως αὐτοῦ), 51 (1) (α), 53 (1), 56 καὶ 62A ἕως 62I τοῦ βασικοῦ Νόμου ὡς ταῦτα ἐκτίθενται ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἢ τροποποιοῦνται δι' αὐτοῦ·

(ii) προκειμένου περὶ τοιοῦτου διδασκάλου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν 1ην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1967 συνεπλήρωσε τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ καὶ δὲν ἔχει ἐκλέξει ἐπὶ τῇ θάσει ἰσχυροῦσης νομοθεσίας ὅπως παραμείνῃ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρι τοῦ ἐξηκοστοῦ ἔτους, τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κέκτηται ἐξουσίαν ὅπως, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ λαμβανομένης καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν ἐν λόγω διδάσκαλον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς 1ης ἡμέρας τοῦ Ἀπριλίου 1967, διατάξῃ ὅπως μὴ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς αὐτὸν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 46 (πλὴν τῆς πρώτης ἐπιφυλάξεως αὐτοῦ), 51 (1) (α), 53 (1), 56 καὶ 62A ἕως 62I τοῦ βασικοῦ Νόμου ὡς ταῦτα ἐκτίθενται ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ ἢ τροποποιοῦνται δι' αὐτοῦ·

(β) εἰς πάντα διδάσκαλον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ (εἴτε κατὰ τὴν 1ην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1967 εἴτε μετὰ ταύτην) ὁ ὁποῖος καθίσταται συντάξιμος μετὰ τὴν 1ην ἡμέραν τοῦ Ἀπριλίου 1967.

17.—(1) Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τοῦ βασικοῦ Νόμου ἢ οἴουδήποτε ἄλλου Νόμου, ἢ σύνταξις διδασκάλου ὁ ὁποῖος μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1963 συνεπλήρωσε συνολικὴν ὑπηρεσίαν πέντε ἢ περισσότερων ἐτῶν εἰς θέσιν ἢ θέσεις διὰ τὰς ὁποίας κατεβάλλετο ἐπίδομα εἰδικῶν καθηκόντων (duty allowance) ὑπολογίζεται ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ μισθοῦ του ἀμέσως πρὸ τῆς ἐν λόγω ἡμερομηνίας αὐξανομένου

*Υπολογισμὸς
συντάξεων
εἰς ὀρισμέ-
νας περι-
πτώσεις.